

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 975: Cho Nên Tiêu Đề Gọi Là Thể Không, Để Hiện Rõ Đương Thể Chính Là Không

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 083)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cho nên tiêu đề gọi là Thể Không, để hiện rõ đương thể chính là không.】

Bản thể của các pháp là không, quả thật nếu thấu hiểu bản thể của tất cả các pháp là không, quý vị đối với tất cả các pháp chắc chắn sẽ không còn chấp trước nữa, tự nhiên quý vị sẽ buông xả được. Chư vị phải biết rằng, vọng tưởng chấp trước chính là tạo nghiệp, tạo nghiệp thì nhất định phải thọ nhận quả báo đau khổ. Mặc dù quả báo này cũng là đương thể tức không (ngay nơi bản thể vốn là không), cũng giống như nằm mộng vậy, quý vị gặp một ác mộng thì cũng sẽ cảm thấy rất khó chịu. Giác mộng quả thực là giả, cũng là đương thể tức không, nhưng quý vị lại phải thọ nhận, quý vị thực sự đang chịu tội khổ ở trong đó. Ở trong lục đạo cũng lại như vậy, trong ba đường ác: địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, thực sự là phải chịu đựng! Dẫu cho ba đường ác cũng là đương thể tức không, nhưng quý vị không thể không thọ nhận, sự thọ nhận đó là vô cùng thống khổ.

Những hiện tượng này, cội nguồn lầm lỗi của nó là do không thấu hiểu chân tướng của vũ trụ nhân sinh, từ đó nảy sinh ra sự chấp trước kiên cố, chẳng chịu buông xả, như vậy mới dẫn đến đời đời kiếp kiếp trôi lăn trong lục đạo luân hồi. Phật giảng trong kinh gọi là “đầu xuất đầu một” (Đầu vừa ngoi lên, lại sụp chìm xuống). Phàm là những chúng sanh ở trong sáu đường, ba đường thiện dẫu có tốt hơn một chút, nhưng rốt cuộc thời gian ở trong ba đường thiện lại vô cùng ngắn ngủi, thời gian ở trong ba đường ác lại dằng dặc dài lâu. Nếu quý vị hỏi vì sao lại như vậy? Chân thật mà nói, câu trả lời này chẳng cần phải hỏi người khác, tự mình ngẫm nghĩ một chút là liền minh bạch. Chúng ta từ sáng

đến tối, khởi tâm động niệm, có được mấy ý niệm là thiện, có mấy ý niệm là ác, điều này chẳng phải đã quá rõ ràng rồi sao!

Chỉ cần nghĩ trong một ngày là đủ rồi, từ sáng hôm nay cho đến tối hôm nay, niệm niệm đều là tự tư tự lợi, niệm niệm đều là tham, sân, si, mạn, đó chính là ba đường ác. Niệm niệm muốn giúp đỡ người khác, niệm niệm muốn làm lợi ích cho xã hội, đó chính là ba đường thiện. Quý vị hãy thử nghĩ xem, loại ý niệm nào nhiều hơn? Từ đó liền hiểu rõ, chúng ta ở trong sáu đường, nơi nào chúng ta lưu trú lâu hơn, chẳng phải đã quá rõ ràng rồi sao? Người có tâm tham nặng nề, thì nhà của quý vị ở đâu? Ở ngã quỷ đạo. Bởi vì thời gian ở trong ngã quỷ đạo là dài nhất, nơi đó chính là nhà của quý vị. Còn cõi nào thời gian ở lại quá ngắn ngủi, cũng giống như đi du lịch ngắm cảnh bên ngoài, chỉ ở tạm thời. Người có tâm ganh ghét, sân hận nặng nề, nhà của quý vị ở đâu? Ở chốn địa ngục. Kẻ chẳng phân biệt được tà chánh, thị phi điên đảo, ngu si, thì đó là súc sanh đạo.

Chúng ta chỉ cần bình tâm tĩnh lặng mà quán sát, [sẽ thấy] nghiệp tạo ra cho ba đường ác quá nhiều rồi! Bất tri bất giác toàn là đang làm những việc này. Còn nghiệp của ba đường thiện, lại vô cùng hiếm hoi. Đến đây mới thấu hiểu, lời Phật dạy trong kinh quả thật vô cùng có đạo lý, thời gian ở trong ác đạo thì dài, thời gian ở trong thiện đạo lại quá ngắn ngủi, gọi là “đầu xuất đầu một”. Giống như ngụp lặn trong biển khô, khi ngoi đầu lên khỏi mặt nước hít được một ngụm không khí trong lành, đây là ví dụ cho ba đường thiện; rồi lại nhào lộn một vòng chìm sâu xuống đáy biển, đó gọi là ba đường ác. Điều này nói rõ thời gian chìm dưới đáy thì rất lâu, thời gian ngoi đầu lên thì vô cùng ngắn ngủi. Ví dụ này, thực sự rất hay.